

Tal 750, 79 og 339, jfr. i øvrigt den som Bilag 8 aftrykte Oversigt. Herved maa dog bemærkes, at af de Kommuner, som udtaler sig imod Dyrtidslovens Forlængelse, ønsker en Del til Gengæld Statstilskuddene til Hjælpekassen forhøjede, hvilket i Virkeligheden betyder en delvis Forlængelse af Dyrtidsloven, hvorhos nogle mener, at det maaske til Vinter vil være nødvendigt at genoptage denne Lovgivning. Af de Kommunalbestyrelser, som har udtalt sig for Lovens Forlængelse, fremhæver paa den anden Side et betydeligt Antal (2 Købstæder og 231 Landkommuner), at den nugældende Lovs Bestemmelser bør indskrænkes, saaledes at der kun ydes Hjælp til vanskeligtstillede Personer (gamle eller svagelige Personer, trængende Enker etc.) og eventuelt en Brændselsprisregulering til Vinter for Statskassens Regning.

Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelse har udtalt sig for en Forlængelse af Dyrtidsloven i dens Helhed Med Hensyn til Amternes Stilling bemærkes, at Københavns, Sorø, Bornholms og Aarhus Amter har udtalt sig for en uændret Forlængelse af Loven, Odense, Hjørring, Thisted, Viborg, Randers, Vejle og Ribe Amter har foreslaaet Loven forlænget, væsentlig til Fordel for de vanskeligt stillede Beboere. Fra Præstø, Maribo og Svendborg Amter er modtaget Indstilling om Forlængelse af Loven, dog saaledes at de ved denne forvoldte Bekostninger indskrænkes, medens Frederiksborg Amt har udtalt sig mod Forlængelse af Loven paa det nuværende Tidspunkt. Fra Ringkøbing Amt er endelig modtaget Indstilling om, at der tillægges de stedlige Myndigheder — Amtet i Forbindelse med Prisreguleringskommissionernes Fællesudvalg — Ret til inden for hvert Amt at gennemføre Salgspriser, som svarer til de virkelige Produktionsudgifter i vedkommende Landsdel, saaledes at det sikres, at Statens Tilskud kommer Forbrugerne og ikke Producenterne til Gode, idet Amtet har henvist til, at man i Vestjylland ved gentagne Forhandlinger om Nedsættelse af Brødpriserne har savnet en saadan Ret for de stedlige Myndigheder; Amtet har derhos paapeget, at den nugældende Ordning af Brændselshjælpen (Lovens § 2) har virket mindre heldigt i Landkommunerne.

I Henhold til det af vedkommende Folketingsudvalg udtalte Ønske (Bilag 1) har Indenrigsministeriet derhos fra det statistiske Departement indhentet de som Bilag 6—7 aftrykte Oplysninger om Lønningniveauet og Brændselspriserne.

Som det vil erindres, tog Lovgivningen om kommunale Dyrtidsforanstaltninger sin Begyndelse med Lov Nr. 320 af 22. December 1915, hvorved Kommunerne bemyndigedes til mod delvis Statsrefusion at træffe Foranstaltninger til Modvirkning af Dyrtidens Følger for mindre bemidlede Beboere og for egen Regning derudover at træffe Foranstaltninger vedrørende Befolkningens Forsyning med Livsfornødenheder. Bekostningen ved de førstnævnte Foranstaltninger maatte i Lovens Gyldighedsperiode (10 Maaneder) ikke overstige 8 Kr. 50 Ø. — eller efter særlig Tilladelse 10 Kr. — pr. Indbygger. Ved Lov Nr. 317 af 30. Oktober 1916 forlængedes førstnævnte Lov indtil 31. December 1916, og Maksimumsbeløbene forhøjedes forholdsvis. For Tiden fra 1. Januar 1917 til 31. Marts 1918 hjemlede Lov Nr. 397 af 28. December 1916 en Maksimumsudgift af 15 Kr. pr. Indbygger — med $\frac{2}{3}$ Statsrefusion — og delvis Statsrefusion ($\frac{1}{3}$) ogsaa for Kommunernes yderligere Udgifter til Bedste for hele Befolkningen. Ved Tillægslov Nr. 637 af 21. December 1917 viste det sig imidlertid nødvendigt at forhøje Maksimumsbeløbet fra 15 Kr. til 27 Kr. pr. Indbygger. Samme Maksimumsbeløb — 1 Kr. 80 Øre maanedlig pr. Indbygger — bibeholdtes i Lov af 20. Marts 1918 for April Kvartal 1918, hvilken Lov tillige tilsagde fuld Statsrefusion for Kommunernes Udgifter til Rentetab ved Gennemførelsen af Dyrtidsforanstaltninger og til Administration vedrørende saadanne. Ved Lov Nr. 370 af 13. Juli 1918, der gjaldt for Tiden fra 1. Juli 1918 til 31. Marts 1919, hjemledes dels en Statsprisregulering paa Rugbrød, Smør, Flæsk og Gryn, dels en Brændselsregulering ved Kommunernes Foranstaltning, men for Statens Regning til Beløb 10 Kr. pr. Indbygger, og dels endelig kommunale Foranstaltninger for de vanskeligt stillede Beboere til Maksimumsbeløb 9 Kr. pr. Indbygger foruden eventuelle yderligere Udgifter med Ministeriets Samtykke. Samme Maksimumsbeløb — 1 Kr. pr. Maaned — hjemledes ved Forlængelsesloven Nr. 190 af 1. April 1919 for April Kvartal 1919. — Som det heraf vil ses, har Gennemførelsen af Dyrtidslovgivningen i de forløbne Aar stillet stedse større Krav til Statskassen.

Da Indtægtsniveauet for de fleste Befolkningssklasses Vedkommende omtrent er bragt paa Højde med Prisniveauet, og da Statsjernetemændenes Indtægter, der ikke er stegne i samme Grad som Priserne paa Livsfornødenheder, formentlig kan